

det helbigt, at almindelige Spørgsmaal, som engang have faaet deres Afgjørelse, igjen komme for til 3die Behandling; eller at man vedtager Forslag under Erkendelse af, at de senere nødvendigst maae forandres; men her vilde der ikke være Spørgsmaal om at forandre Noget; der blev kun Tale om at gjøre et lille Tillæg ved 3die Behandling af et forud bestemt angivet Indhold.

Forsaauidt der af et Mindretal i Udvalget (S. A. Hansen) er foreslaaet, at Ordet „Møllebyggere“ skal udgaae, da synes det mig ikke hensigtsmæssigt, at Udkastets Bestemmelse i den Henseende forandres. Det kan dog neppe være Tilfældet, at Kjøbstadernes Interesser paa nogensomhelst foruroligende Maade kunne berøres, fordi Møllebyggerne fik Lov til at boe i Nærheden af Kjøbstaden uden noget Hensyn til Afstands-Bestemmelsen.

At jeg heller ikke kan tiltræde det Forslag af det samme Mindretal (S. A. Hansen), hvorefter der med Hensyn til enkelte Rørigs-grene skal indføres en ny Grændse, nemlig $\frac{1}{2}$ Milis Afstand, det vil allerede fremgaae af den hele Maade, hvorpaa Lovudkastet i Almindelighed er affattet ligeoverfor den hele gjældende Ret, idet det søger at bevare den Frihed, der er, og at udvide den, hvor det kan retfærdiggjøres; men ikke at indskrænke den. Det maa vel erindres, at med Hensyn til flere Røringer, hvorom der her er Spørgsmaal, er Forholdet for Tiden det, at Bevillingsmyndigheden kan udøves af Amtmanden uden Hensyn til, hvor nær ved Kjøbstaden vedkommende Rørigsdrivende vil nedsaette sig; det vilde altsaa være et Tilbagekridt, dersom man i saa Henseende antog det af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) stillede Underørigsforflag.

Tilbage staaer saaledes, hvis jeg ikke feiler, kun tvende Forslag: det ene af den ærede hollandske Rigsdagsmand (Tscherning) hvorefter der skal søies til Sen: „Efter 1ste Januar 1862 skal denne Afstandsbestemmelse indskrænkes til $\frac{1}{2}$ Mil, og efter 1ste April 1868 ganske bortfalde“, og det hertil stillede Underørigsforflag af Thingets anden ærede Viceformand.

Det første er et Forslag, som jeg paa ingen Maade kan gaae ind paa; det vilde, naar Udkastet har fastholdt en saadan begrændset Regel som den, der findes i § 27, være i-lige-frem Strid med Tanken om Forbudskredsen, dersom der kun skulde være en Overgangstid til den 1ste Januar 1862, og det Hele aldeles skulde falde bort den 1ste April 1868; det er et Punkt, hvor en saa kort Begrændsning maa forekomme mig afgjort forkastelig. Jeg tilstaaer, at jeg er bleven overrasket ved at see Underørigsforflag af Thingets anden ærede Viceformand (Monrad) til dette Forslag, hvorefter han vil have Afstandsbestemmelsens Ord, hvor allerede nu fastsat saaledes, at til 1ste Januar 1867 skulde Afstandsbestemmelsen indskrænkes til $\frac{1}{2}$ Mil og efter 1ste Januar 1873 ganske bortfalde. Jeg er bleven overrasket derved, fordi den ærede Viceformand ved denne Sags første Behandling vilde sætte Fristen ganske anderledes langt ud; den Gang udtalte han, om jeg mindes ret, at det vilde være ham kjært at faae en Grændse sat, om den endog saa blev udsat i 50 Aar; det er en ganske overordentlig Forkortelse, som her er kommen istedet. Hvorom Alting er, jeg troede at have opfattet Stemningen i Udvalget saaledes, at det var et Punkt, hvor man vilde være enig om at lade det Spørgsmaal ligge, naar denne Grændse skulde falde bort. Jeg veed meget godt, at denne Grændse ikke vil staae i 100 Aar, ja, ikke engang i 50 Aar, men jeg troede, at her var et Punkt, hvor man uden Skade kunde lade den fremtidige Lovgivningsmagt afgjøre, naar den skulde opheves. Forslaget stiller sig, som jeg troer, den ærede Forslagsstiller vil indbrømme mig, dog meget forskjelligt fra det Spørgsmaal, som vi for nogle Dage siden have forhandlet. Her er nemlig ikke Tale om, strax at give Udsigt til Frihed og kun forholde den i længere Tid, men om at opstille en begrændsende Regel, som skal gjælde i længere Tid, medens man lader den fremtidige Lovgivningsmagt afgjøre, naar den skal ophøre. Under alle Omstændigheder kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at, hvis ikke Lovgivningsmagten, hvad jeg meget vil tilraade, ganske skulde afholde sig fra alt nu at sætte Tidsgrændsen, har den